LM 3.

Ana Puşcaşu
te aştept ca pe un glonte
te ***aştept ca pe un glonte*** **de** Ana Puşcaşu seria Poezie i **colecţia Opera** Prima
*c***2012** *At.* B««.riu-n lite r»- re
www.cdpl.ro i editura@cdpl.ro
tel.: **021.2607596; 0741-587259; 0726.407349**
editor: Cristian Cosma (un cristian) producţie: Victor Jalbă-Şoimaru
© Shutterstock Images **llc pentru fotografia** de pe copertă ***typefaces*** **Warnock Pro & Adobe Text** Pro, designer Robert Slimbach, ***Adobe Systems*** **Incorporated** ***tipărit la Mega*** Print, Cluj-Napoca
09876S4321
Descrierea CIP a Bibliotecii Naţionale a României Puşcaşu, Ana-Maria
te aştept ca pe un glonte / Ana Puşcaşu; – Bucureşti: Casa de pariuri literare, 2012 ISBN: 978-606-8342-SO-4
8a1.13s.1-1
Ana Puscasu
> >
te aştept ca pe un glonte
poeme
CA.Srt- de Prt-riVn' literare
Ana Puşcaşu s-a născut pe 1 iunie 1988, la Petroşani.

A absolvit Liceul Militar la Alba Iulia şi Facultatea de Litere a Universităţii de Vest din Timişoara.

în prezent, urmează masteratul de Comunicare Interculturală al Facultăţii de Litere din Timişoara.

A publicat texte în antologiile *Pavel Dan 50* şi *Orbitorul din oglindă,* dar şi în reviste literare: *România literară, Orizont, Stare de urgenţă, Luceafărul, Discobolul, Revista la plic.*

LM

LM î.
— primele zile -

LM 3.

pe vremea când încă dormeai cu bocancii în picioare şi cu vestonul nedescheiat în jurul tău se întâmplau doar lucruri bune holurile se lustruiau cu parafină sau cremă de ghete cazarmamentul se scutura în fiecare vineri uniforma de oraş se schimba la doi ani

în jurul tău oamenii visau să piloteze miguri să cureţe perfect ţevile ca şi cum asta le-ar asigura tot timpul de care au nevoie.

numai gândul că producătorul
de arme kalashnikov ar putea da faliment
îi mai întrista.

— alergi -

un pluton de fruntaşi trece pentru a nu ştiu câta oară în ultimele două ore peste liniile trasate la distanţe egale pasul de defilare întins aproape perfect

alergi pe baza sportivă în jurul poligonului gândurile ţi se desfac în timp ce te străduieşti să calci exact pe urmele lor

pasul de defilare face bulbii de zăpadă ai salcâmilor să vibreze ca pelicula subţire a căştilor din urechi

în mijlocul lor eşti singurul **– numai zgură -**

rămân în urmă mereu e un fel de rugăciune să stai să speli cămăşile albastre sau să trasezi linii cu var prin faţa comandamentului

pentru ei să rămâi în urmă e de fapt o boală

numai zgură în promptitudinea cu răspunzi oricui cu ordonaţi

abia când plutonul
care deszăpezeşte platoul
se va opri leneş în aburul lor
o să ţi se pară că toate
gesturile sunt contururi
dintr-o carte armeană de geografie

— să nu tresari -

îţi potriveşti pătura pe aliniamentul de tragere ceilalţi sunt aproape de tine gata să te lovească

abia apoi asiguri arma şi îţi ţii respiraţia ca un aurolac la prima gură de aer proaspăt ceilalţi sunt aproape

le auzi umerii agăţând zidurile garajelor râzând sau împingându-se

toată şmecheria e să nu smuceşti trăgaciul şi tot curajul de care poţi de fapt să dai dovadă e să nu tresari când praful de puşcă îţi izbeşte metalic obrazul

— unul Ia patru ani -

pe noi ne numărau după gloanţe şi apoi ne trimiteau la duş

să nu crezi că noi nu ne jucăm

de-a moartea îţi şopteam şi tu

ştiai că trebuie să aprinzi becul dimineaţa

o să înceapă brusc cu ofiţerul

de serviciu dând buzna în dormitoare

murzic a murit în vară unul la patru ani îmi spuneai şi ştiam amândouă că mâine o să bată vântul în poligon

— vene calde de cauciuc -

la sfârşitul aplicaţiilor cu masca de gaze inima ta poate lua forma unui reactor nuclear a unei zone de deşert ascunse undeva la periferia proiecţiilor topografice atât de precise

fiecare atac

fiecare filtru care o să te protejeze de atac se depun în inima ta deja un reactor nuclear

din creierul tău ţâşnesc vene calde de cauciuc

la jumătatea unei zile de august

te aşezi lângă orice femeie

din sala de aşteptare lângă orice

barman care spală seara paharele

aştepţi băiatul care încarcă brichete **– ştampile pe ordinul de serviciu —**

asistentul de gardă îmi face un semn discret vorbim la telefon de câteva ore şi asta învinge cumva amorţeala

toată lumea aici îmi caută venele

tu bei whisky şi fumezi într-un

oraş pe care nu l-am văzut decât în trecere

urăsc vulnerabilitatea cu care aştept să te apropii şi să-mi străpungi coloana de parcă ai pune doar ştampile pe ordinul de serviciu

restul serii ni-l petrecem împreună în altă rezervă de spital unde ne amintim mult mai uşor primele defilări

— numărul de paşi până în faţa formaţiei

se întâmplă uneori să nu aproximezi
exact numărul de paşi până
în faţa formaţiei şi ei să se holbeze la tine
inspecţiile de dimineaţă cu buzunarele cusute şi nasturii rupţi toate plantoanele primite peste rând sunt discursurile lor lungi şi obositoare despre siguranţă bani carieră
o dată pe lună poţi să te simţi chiar curat printre sacii imenşi cu cearceafuri în mirosul de clor al femeilor grase care Ie numără şi te împing puţin mai departe

— nopţile interzise -

încă zece minute până se schimbă plantoanele verifici rastelele cu ghete înşirate de-a lungul holului ca nişte spinări
ea povesteşte ceva despre un concert pe care l-ai ratat pentru că nu ai avut curajul să sari împreună cu ceilalţi
abia când ajungi în centru începe să ţi se facă frig nopţile interzise adună în tine tot mai tare sâmburele de ură

— 32 de grade —

după trei ore de consiliere psihologică
la 32 de grade şi ceva în pantaloni
cu vipuşcă şi cravată cu nod
mic lucios totul începe să se dizolve înăuntru
ca într-un un film cu fetiţe grăsuţe şi
puşti pletoşi care nu ştiu să cânte la chitară
la 32 de grade şi ceva când gravidele beau apă minerală în parcuri şi bulele aspre le străpung porii tu o să ai în sfârşit revelaţia insuficienţei singur o să pricepi că toţi sunt tâmpiţi şi că la final toţi o să te învingă

— să nu uiţi -

lui Sabin

să nu uiţi povestea asta liniştea aspră ce ţi se scurge printre degete şi ne bate câte un cui lung în palme

— cămăşi albastre cu epoleţi -

câteva ore petrecute în oraş ne transformă de obicei în zepeline ei ne-ar fi putut atinge şi pentru o clipă chiar invidia

în secret fiecare îşi imaginează nopţi cu vodcă şi ţigări ieftine libertatea ta izbucneşte pe geamul de la staţie direct pe acoperişul liceului

dacă te întinzi suficient vei atinge cu vârful degetelor cerul ăsta din sute de mii de cămăşi albastre cu epoleţi

— la un alt etaj -

o să plătim cândva pentru superficialitatea cu care ne zgâriem pielea şi ne aprindem hainele din dezgust sau ură

seara la un alt etaj în sectorul caporalelor aburi incandescenţi ne topesc şi mai mult memoria

trecem duşul din mână în mână la fiecare două minute încercăm să nu ne atingem de parcă ne-am cunoaşte

suntem toate în corpul unui deţinut am început să-i curăţăm oasele de miere

— rămân aprinse doar becurile de control —

controlul osc-ului o să ne scoată

din nou de la duş numărători peste numărători

în dormitoare pe plutoane efective şi ghete

ştii exact de cât timp ai nevoie

ca să te schimbi în uniforma de instrucţie

şi să cobori pe platou la apel

cât va dura până frigul o să construiască adevărate tunele prin burţile noastre în serile sticloase de iarnă

drapelul coboară de pe catarg cu moleşeala unei şopârle pe gâtul sergenţilor care dau onorul

după ce toate se liniştesc şi apa caldă se opreşte rămân aprinse doar becurile de control

— încă te temi -

te treci în permisie într-un alt oraş şi de fapt nu pleci niciunde

stăm întinşi pe dealuri şi aşteptăm să înceapă noaptea

ne e tot mai frig ne împrumutăm unii altora haine

stăm spate în spate şi câini se apropie ne adulmecă picioarele

unul dintre ei e de serviciu la noapte unul dintre ei te urmăreşte când te întinzi pe băncile din faţa muzeului

ai 18 ani şi corpul tău e un munte de ruşine

— suntem în cluj -

te strecori neobservat în formaţie aşa cum alunecă apa călduţă în calorifere

ştii tu eşti chiar mişto şi totul a trecut mult prea repede

bei bere din căni de nescafe şi asculţi înjurăturile unui punker în camera de alături

suntem în cluj şi asta are un farmec aparte în unele gări mici melodiile de pe mp3 se schimbă la întâmplare

— pas -

între noi ne strigăm doar pe numele de familie

inimile noastre de absint nu îmbătrânesc deloc în afara oraşului

cineva desenează

soldaţi urlând pe marginea scaunelor un bătrân se ridică brusc în cap pe o masă şopteşte scrumierei

şi tu

nu ai de unde să ştii că peste ani tinerii poeţi o să stea aici la mese sub umbrele de papură o să-ţi auzi prietenii râzând

— după ora stingerii -

cele mai multe sms-uri ţi le trimit în timpul întâlnirilor cu comandantul

atunci

mi-i imaginez pe ei stând cu pieptul în zăpadă ca nişte mine antipersonal

rămân cu tine pe scările companiei mult după ora stingerii am putea să facem pâine prăjită cu fierul de călcat sau să pierdem vremea în sectorul candidaţilor

— într-o limbă străină -

dacă aş fi o femeie slabă

dar excesiv de slabă aş avea

prieteni la poliţia de frontieră care ar lua

mită ca să vină să mă vadă
şi apoi ar dormi în maşină zile în şir
într-un hotel de 4 stele cu multe
camere pustii călduroase
ni s-ar aduce prosoape curate şi femei
cu ţevi de eşapament în loc de mâini ne-ar vorbi
la recepţie într-o limbă străină
totul ar fi intim între noi
am ieşi apoi împreună şi am traversa şoseaua în urma noastră vitrine ar exploda în staţia de autobuz

— la capăt —

ai ajuns la capăt
acolo unde nu mai ai voie să schimbi plăcuţele de ceramică din vestele antiglonţ
după standardele lor ai ratat cam tot ce se putea rata ai dezamăgit exact atât cât se putea dezamăgi ai acum greutatea unui bărbat bolnav care mănâncă măceşe
oricâţi bani ai face oricâţi prieteni ai avea nu mai contează doar afganistanul e totul loc destul
pentru sprijinit mitraliere
mai poţi rămâne aici cât vrei
cineva spală cabina unui tir în spatele tău
mai poţi rămâne aici
dâre de benzină
I

patru şi şapteşpe dimineaţa

în spatele meu huruitul fabricilor de bere din care ies oameni mirosind puternic a drojdie
cu cât mă îndepărtez mai mult
fabricile de bere cresc se multiplică
se subţiază prind conturul unor balize albăstrui
şi la celălalt capăt sunt eu
după câteva ore de dormit prin trenuri
la patru şi paişpe dimineaţa
încerc inutil să îmi scot bani
de la bancomat şi
un bărbat care păzeşte terasa
mă priveşte buimac

autobuzele cu primul schimb de subteran încep deja să se mişte dube înalte umplute până la refuz

frica nu trece

mă baţi prieteneşte pe umăr şi nu am curajul să strig aşa cum ar trebui frica nu trece când din stomac îţi ies paie şi ştii cât de aproape eşti

ai alerga de la un capăt la altul al
acoperişului într-o singură noapte şi acolo
la capăt te-ai opri bărbaţi ar ieşi
în stradă s-ar strânge în
jurul tău şi te-ar privi te-ar
obliga să tragi din ţigările lor să bei
din paharele lor şi apoi
te-ar lovi peste faţă
♦
;
i *

e ca şi cum până la inima mea s-ar fi trasat sute de dâre subţiri de benzină şi la capătul celălalt cineva m-ar privi în ochi

aparate radio

nu mai vreau să stau aici cercuri mari de fier îngroaşă pereţii prin care ne privim pe furiş

ia-mă acasă aici vor să mă facă să tac să memorez cuminte zgomotele aparatelor radio

uneori când te privesc e ca un semn pentru ei se ridică şi încep să mi se târască pe abdomen

îţi cer să mai rămâi câteva zile o să desfacem împreună etichetele de pe borcane şi o să le căutăm alte capace

izbucnirea alarmelor în parcare

urmăresc la televizor scurtmetraje las să pătrundă în cameră dâre de soare şi un fum gros

firicele de praf se lipesc de ecranul laptopului

exersez tot mai mult în ultimele zile

anticipez cu exactitate izbucnirea alarmelor în parcare

pot să rămân aşa ore în şir în apartamentul ăsta

neaerisit până să mă ia de-a dreptul frica

peliculă

ventilatoarele din camere se opresc în acelaşi timp păpădii mari de sulf le acoperă şi îţi alunecă pe tastatură

poţi să ghiceşti în spatele lor ameninţările sticlele sparte lovind pereţii şi rămânând acolo ca nişte ţipete de nisip

poţi să ghiceşti cum se acoperă femei bătute cu role de film cum se apleacă şi-şi trec picioarele prin funingine

şi când ieşi din club să îţi taie calea bărbaţi în halate mirosind a săpun

bosnia cartier

cine eşti tu care mă judeci

cine eşti tu care poţi opri cu un singur

cuvânt despre boală toată istoria locului

bosnia nu e un loc unde se construiesc supermarketuri nici băieţii înalţi nu îşi strâng pliurile parapantei pe holurile căminelor

câţiva puşti obosiţi sunt adevăraţii insomniaci strălucitori ai locului pe ei dimineţile îi găsesc lipiţi de vagoanele goale sau coborând în oraş sacii de cărbuni furaţi

lor şi numai lor bosnia li se pare o boală străină şi stăruitoare

despre moartea sătulă de ape

limba noastră se învaţă cu fruntea lipită de liniştea asfaltului de cele mai multe ori primim cu răbdare apăsarea convoiului de şenile

femeia care şterge mesele ne-ar putea fi mamă o vom ascunde în spatele atelierelor o vom lăsa să urmărească de acolo mişcările sacadate ale decantoarelor

împărţim cu toţii

gustul ruşinii în zilele când

marea moartă încă mai trece printre

blocurile noastre ruseşti cu două etaje

după explozii

nu i-a urmărit niciodată frica de întuneric

cazematele lor sunt pline de cutii de amigo în care

ascundem bucăţile de carbid
copilăria noastră e strânsă toată într-o
cameră de aeraj
uneori după explozii unul dintre noi are voie să rămână mai mult afară
prietenii despre care nu mai ştii nimic
lui bogdan
doar atât îţi mai datorez
să mă întorc şi să te văd din nou
jucând cărţi cu picioarele ridicate pe bord
camioane mari gonesc deasupra noastră prietenii despre care nu mai ştii nimic se pregătesc pentru misiuni speciale studiază undele transmise de delfini
sprijinite de portiera maşinii
la ultimele înmormântări râdem tot mai tare
cu peştii
umerii lor coborau liniştiţi în valea morilor de frunze frigul le usca jumătatea dreaptă umerii lor s-au oprit s-au pus jos
au scos pâinea şi peştii şi berea
au rupt cu mâinile capetele peştilor
şi i-au mâncat
au băut bere şi au râs
apoi cineva a scos un laptop
s-au ridicat
au strâns firimiturile
şi au plecat mai departe **ruşii din colţ**
andreea fumează mult muzica rusească i se scurge printre degete şi îi albăstreşte fumul
două fete de generală joacă biliard şi spuma zilei ăsteia începută fară cafea undeva la marginea oraşului le face să pară mult mai înalte
simona poartă uniformă alb-negru
peste câţiva ani
o să bea şi ea ceai aici
o să joace şi ea biliard
şi ruşii ăia din colţ
o să-i urmărească atent mâinile

basarabia legoland

trei bărbaţi cu burţile îngroşate vor da până la urmă buzna în cameră şi oasele cuiva o să trosnească scurt ca nişte poduri din oraşele lego în care pot doar să strig

că nu recunosc pe nimeni în poze că nu ies în stradă că nu îmi tai părul că nu sunt cetăţean de onoare că nu mă cheamă andrei valeriu serghei mihail

că zebrafoanele nu vorbesc niciodată prostii nu spun niciodată cu voce tare revoluţie tancuri tineri spital tighina coca-cola coca-cola light coca-cola zero

că dacă cineva îţi sparge capu' cu o bucată de asfalt o să-ţi rămână o crustă maronie

că în schimb un glonte nu e la fel de cuminte se rostogoleşte prin creierii tăi bate din palme şi râde

azi noi dormim în patul ei

simona crede că istoria universală e mai importantă

în ochii ei migdalaţi e o bucurie simplă şi toate lucrurile universale au puteri magice

vorbele noastre ca nişte cărţi poştale din oraşe străine şi vechi

acolo copiii cuminţi nu trebuie să doarmă niciodată singuri

a cincea cameră

marile filme ale indiferenţei

sunt prima femeie corespondent de război prin ochii mei se derulează toate marile filme ale indiferenţei

ne căutăm din nou prospeţimea creştem discursuri despre libertate ca maci printre şinele de tramvai

scrumăm împreună în cutii de zykllon B gazul cadou şi asta ne face fericiţi şi moi

încet încet învăţ să împart apropierea în două ţigări şi o lanternă chinezească

a cincea camera

îmi explici elementele de siguranţă ale paşaportului românesc şi eu îmi imaginez explozii bruşte în câmpuri imense de rapiţă

secvenţele dintr-o copilărie în care am fi putut fi prieteni buni cicatricile lungi de pe genunchiul meu drept

străbatem câmpuri de mine cu aroganţa baloanelor de săpun

suntem cu adevărat liberi doar în camera asta aici avem bani şi cafea şi ţigări putem pierde zile întregi

şi la sfârşit să desfaci doar primul nasture de la gulerul cămăşii să îmi scrii

îmi place că lucrezi cu legea te simt mai aproape

stau în faţa ta şi tac

oricât te-aş aştepta tu nu te mai poţi întoarce

locuieşti acum într-un oraş din filmele lui almodovar acolo îţi plăteşti rata la maşină joci jocuri de strategie sau adormi după tura de noapte

stau în faţa ta şi tac

pe dinăuntru sunt de fapt un punct de frontieră în care trei imigranţi arabi răspund cu greu în engleză

nu avem nimic în comun

bărbatul care îmi atinge trupul nu e puternic şi nici bun

îi citesc din poemele erotice ale lui cummings şi îi scutur scrumul de pe picioare când conduce

■

noi doi nu avem nimic în comun în afară de ecusoane

casa noastră – un desen în cretă colorată pe asfalturile din haga

să faci bani mulţi să fii în sfârşit fericit

să devenim amândoi tandri ca două

dâre de benzină

sunt pariul pe care nu aveai cum să-l pierzi

faci masaj pe ţigări colegelor de la lucru mi le imaginez ca nişte femei cidru puternice şi interesante

uneori mă tem că ele m-ar putea recunoaşte şi atunci îmi acopăr sânii cu articole lungi despre misiuni în străinătate

sunt pariul pe care nu aveai cum să-l pierzi limba mea a devenit o broască de pânză şi acum înghite zgomotele din casa asta pustie

te aştept ca pe un glonte de calibru mic ţintindu-mi tâmplele

LM 3.

Cuprins

LM
LM î. — primele zile – 7
LM 2. — alergi – 8
LM 3. — numai zgură – 9
LM 4. — să nu tresari – 10
LM 5. — unul la patru ani – 11
LM 6. — vene calde de cauciuc -
LM 7. — ştampile pe ordinul de serviciu – 13
LM **8.** — numărul de paşi până în faţa formaţiei – **14**
LM 9. — nopţile interzise – !S
LM 10. — 32 de grade – 16
LM **11.** — să nu uiţi – *17*
LM 12. — cămăşi albastre cu epoleţi – 18
LM 13. — la un alt etaj -
LM 14. — rămân aprinse doar becurile de control – 20
LM 15. — încă te temi – 21
LM 16. — suntem în cluj – 22
LM 17. — pas – 23
LM 18. — după ora stingerii – 24
LM 19. — într-o limbă străină – —••25
LM 20. — la capăt – 26
dâre de benzină
patru şi şapteşpe dimineaţa 29
frica nu trece 3°
aparate radio 3i
izbucnirea alarmelor în parcare 32
peliculă 33 bosnia cartier 34
despre moartea sătulă de ape 35
după explozii 36
prietenii despre care nu mai ştii nimic 37
cu peştii 38
ruşii din colţ 39
basarabia legoland 40
azi noi dormim în patul ei 41
a cincea cameră
marile filme ale indiferenţei 45

a cincea cameră 46
stau în faţa ta şi tac 47
nu avem nimic în comun 48
casa noastră – un desen în cretă colorată pe asfalturile din haga 49
sunt pariul pe care nu aveai cum să-l pierzi 50

www.businksscover.ro

Portal către calitate, nu cantitate, informaţie, nu zvonuri. Un proiect unic pe piaţa românească, ce combină cu inteligenţă seriozitatea jurnalismului autentic cu *social media.*

Contravaloarea timbrului literar se virează în contul Uniunii Scriitorilor din România NR. KO44 RHCB sioi 0000 0171 0001
B.C.R. UNIREA I BUCUREŞTI

Un spaţiu disciplinar, depresiv, ameninţat de gloanţe, pândit de moarte – o zonă biografică marcată de absolvirea LM-ului. Teama care străbate volumul, ca o venă subţire, trădează fragilitatea de care literatura ultimelor decenii are atâta nevoie. Debutul poetic al Anei Puşcaşu este – probabil – cel mai aşteptat (şi mai reuşit) din zona Timişoarei, în ultima vreme. Moni Stănilă

9786068342504

Ce-ţi rămâne de făcut atunci când eşti numărat „după gloanţe", când ajungi să asociezi cele mai bune vremuri cu „primele defilări", prin faţa ochilor ţi se derulează „toate marile filme ale indiferentei", iar în loc de cer nu mai reuşeşti să vezi decât „sute/de mii de cămăşi albastre cu epoleţi"? Nu-ţi rămâne altceva decât să ratezi „tot ce se putea rata", asta e lecţia pe care o învaţă atât de bine şi o predă, iată, mai departe, fără greşeală, fosta elevă a L(iceului) M(ilitar). Deşi pare imprimat pe o bandă magnetică, iar limbajul este în esenţă unul sever, discursul „pedagogic" din *te aştept ca pe un glonte* lasă să se strecoare printre rânduri suficient din emoţiile, respiraţiile sau ezitările instanţei emitente, astfel încât abilitatea celei aflate la pupitru să devină de necontestat. Pentru că, da, Ana Puşcaşu convinge fără probleme, indiferent dacă scrie

despre identităţi furate, manevre sterile, război, iubire sau ratare. Cristina Ispas

KpŞj # -W^r.
(tie r<*-re
www.cdpl.roeditura@cdpl.ro